

The Millie Arbesfeld
Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

*A Musical
Approach to
Sefer Yeshayahu*

Ms. Rachel Besser
כ' שבט תשס"ח • January 27, 2008

1) ישעיהו – פרק ו'

- (א) בשנת מות המלך עזיהו נאראה את אדני יושב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל:
- (ב) שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף:
- (ג) וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יקנן צבאות מלא כל הארץ כבודו:
- (ד) וינעו אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן:
- (ה) ואמר אזי לי כי נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב כי את המלך יקנן צבאות ראו עיני:
- (ו) ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח מעל המזבח:
- (ז) ויגע על פי ויאמר הנה נגע זה על שפתיך וסר עונך וחסאתך תכפר:
- (ח) ונאשמע את קול אדני ואמר את מי אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני:
- (ט) ויאמר לך ואמרת לעם הנה שמעו שמעו ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו:
- (י) השמן לב העם הנה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ונפש רופא לו:
- (יא) ואמר עד מתי אדני ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה:
- (יב) ורחק יקנן את האדם ונכה העזובה בקרב הארץ:
- (יג) ועוד ביה עשריה ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת בם וזע קדש מצבתה: פ

2) ישעיהו – פרק א'

- (א) חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז ויהונתן מלכי יהודה:
- (ב) שמעו שמעים והאזינו ארץ כי יקנן דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי:
- (ג) ידע שור קנהו וחקמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן:
- (ד) הוי גוי חטא עם כבד עון ורע מרעים בנים משחיתים עובו את יקנן נאצו את קדוש ישראל נדרו אחר:
- (ה) על מה חפו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דני:
- (ו) מפף רגל ועד ראש אין בו מתם פצע וחבורה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן:
- (ז) ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה במהפכת זרים:
- (ח) ונותנה בת ציון כספה בכרם כמלונה במקשה כעיר נצורה:
- (ט) ולולי יקנן צבאות הותר לנו שריד במעט כסדם היינו לעמרה דמינו: ס
- (י) שמעו דבר יקנן קציני סדם האזינו תורת אל היינו עם עמרה:
- (יא) למה לי רב זבחיכם יאמר יקנן שבעתי עלות אילים וחלב מריאים נדם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי:
- (יב) פי תבאו לראות פני מי בקש זאת מדכם רמס חצרי:
- (יג) לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און ועצרה:
- (יד) חדשיכם ומועדיכם שגאה נפשי היו עלי לטרח ולאיתי נשא:
- (טו) ובפרשכם פסיכם אעלים עיני מכם גם כי תרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים מלאו:
- (טז) רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע:
- (יז) למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו ותום ריבו אלמנה: ס
- (יח) לכו נא ונבקחה יאמר יקנן אם יהיו חטאיכם פשנים בשלג ילבינו אם יאדימו בתולע פצמר יהיו:
- (יט) אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו:
- (כ) ואם תמאנו ומריתם קרב תאכלו פי פי יקנן דבר: ס
- (כא) איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק גלין ביה ועתה מרצחים:
- (כב) כספך היה לסיגים סבאך מהול במים:
- (כג) שרית סוררים וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף שלמנים ותום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם: פ
- (כד) לכן נאם האדון יקנן צבאות אביר ישראל הוי אגחם מצרי ואנקמה מאויבי:
- (כה) ואשיבה ידי עליו ואצרף פבור סיגין ואסיבה כל בדיליך:
- (כו) ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעצין כבתחלה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה:
- (כז) ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה:
- (כח) ושבר פשעים וחסאים יחדו ועזבי יקנן כלו:
- (כט) פי יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מהגנות אשר בחרתם:
- (ל) פי תהיו כאלה נבלת עלה וכגנה אשר מים אין לה:
- (לא) והיה החסן לנערת ופעלו לניצוץ ובערו שגיהם יחדו ואין מכבה: ס

3) בראשית (יח:טז-יט, כד-כה)

- (טז) ויתמהמה ויחזקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו כחמלת יקנן עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר:
- (יז) ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחרריך ואל תעמיד בכל הכפר ההרה המלט פן תספה:
- (יח) ויאמר לוט אלהם אל נא אדני:
- (יט) הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי:

(כד) ויקַןֶק הַמַּטִּיר עַל סֹדֶם וְעַל עַמּוֹרָה גִפְרִית וְאִשׁ מֵאֵת יְקִיָּק מִן הַשָּׁמַיִם:
 (כה) וַיִּהְיֶה כֵּן אֵת הַעָרִים הָאֵל וְאֵת כָּל הַכְּפֹר וְאֵת כָּל יֹשְׁבֵי הָעָרִים וְצִמַּח הָאֲדָמָה:

(4 בראשית (ב:טו))

(טו) וַיִּקַּח יְקִיָּק אֱלֹהִים אֵת הָאָדָם וַיִּנְחֵהוּ בְּגֵן עֵדֶן לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ:
 (טז) וַיִּצְוּ יְקִיָּק אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר **מִכָּל עֵץ הַגֵּן אָכַל תֹּאכַל:**
 (יז) וּמֵעֵץ הַדְּעִת טוֹב רָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת:

(5 בראשית (ג:כד))

וַיִּגְדַּשׁ אֵת הָאָדָם וַיִּשְׁכַּן מִקְדָּם לְגֵן עֵדֶן אֵת הַכְּרִבִּים וְאֵת **לֶהֱט הַחַרְבַּב הַמְתַּהַפֵּקֶת** לְשָׁמֹר אֵת דְּרַךְ עֵץ הַחַיִּים: ס

(6 ישעיהו (ה:א-ז))

(א) אֲשִׁירָה נָא לַיְדִידֵי שִׁירַת דּוֹדֵי לְכַרְמוֹ כָּרֶם הָיָה לַיְדִידֵי בְּקֶרֶן בֶּן שָׁמֹן:
 (ב) וַיַּעֲזָקֶהוּ וַיִּסְקַלְהוּ וַיִּטְעֵהוּ שָׂרֵק וַיִּבֶן מִגְדָּל בְּתוֹכּוֹ וְגַם יָקַב חֶצֶב בּוֹ וַיִּקְוּ לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וַיַּעַשׂ בְּאֲשִׁים:
 (ג) וַעֲתָה יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ יְהוּדָה שִׁפְטוּ נָא בֵינִי וּבֵין כְּרָמִי:
 (ד) מָה לַעֲשׂוֹת עוֹד לְכַרְמִי וְלֹא עָשִׂיתִי בּוֹ מִדּוּעַ קִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וַיַּעַשׂ בְּאֲשִׁים:
 (ה) וַעֲתָה אֹדִיעֵה נָא אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר אָנִי עֹשֶׂה לְכַרְמֵי הַסֵּר מְשׁוֹכְתוֹ וְהָיָה לְכַעַר פֶּרֶץ גְּדֵרוֹ וְהָיָה לְמִרְמָס:
 (ו) וְאֲשִׁיתֵהוּ בְּתֶה לֹא יִזְמַר וְלֹא יַעֲדֵר וְעַלָּה שְׁמִיר וְשִׁית וְעַל הָעֵבִים אֲצַוֶּה מִהַמַּטִּיר עָלָיו מָטָר:
 (ז) כִּי כָרֶם יְקִיָּק צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ יְהוּדָה נָטַע שְׁעִשׂוּעָיו וַיִּקְוּ לְמִשְׁפָּט וְהָיָה מִשְׁפָּח לְצַדִּיקָה וְהָיָה צַעֲקָה: ס